

CA DOUA FREZII

STOMFF ANDREI AUREL

CA DOUĂ FREZII

Ca două frezii care-s crude încă
Sunt ochii tăi ce mi-au ucis voința.
Drept inimă tu ai un colț de stâncă,
Mai rece decât însăși biruința
Ce-ai repurtat-o fără vre-un efort.
Eu sunt un fluture, aproape mort
Ce a trăit trei zile-n paradis.
Și dacă acul sorții m-a ucis,
N-am să mă plâng, așa a fost să fie.
Câți fluturi mor deodată pe câmpie
Și nu sunt prinși în nici un insectar?
Eu am sorbit din ochii tăi nectar
Și-am mângâiat cu gândurile mele
Și sânii tăi și buclele rebele,
Dar m-ai strivit cu-o singură privire,
Când te voiam izvor de nemurire.
În loc de rai mi-ai dat un purgatoriu
Și totuși știu că n-a fost iluzoriu
Drumul concret spre singura mea vină.
Căci te iubesc gigantică lumină!